

بسم الله الرحمن الرحيم

عقاب های مربوط به حق حج

تمرین: با توجه به روایات زیر اعمالی که مربوط به حق حج است و برای آن عقاب ذکر شده به همراه میزان عقاب آن به صورت دستی بنویسید و ارسال نمایید.

شماره	متن روایت	ترجمه	منبع
۱	عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَنْ أَبِيهِ ع قَالَ كَانَ فِي وَصِيَّةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ ع قَالَ: لَا تَتْرُكُوا حَجَّ بَيْتِ رَبِّكُمْ فَتَهْلِكُوا وَقَالَ مَنْ تَرَكَ الْحَجَّ لِحَاجَةٍ مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا لَمْ يَقْضِ [تَقْضَ] حَتَّى يَنْظُرَ إِلَى الْمُحَلِّقِينَ.	از امام صادق علیه السلام، و آن حضرت از پدر بزرگوارش علیه السلام روایت کرده است که فرمود: در وصیت امیر المؤمنین علی علیه السلام آمده است: حج (واجب) خانه پروردگارتان را ترك نکنید که نابود خواهید شد. و فرمود: کسی که از حج (واجب) خانه خدا به منظور دسترسی به خواسته دنیایی خود، صرف نظر کند، (دیری نباید) که زایران خانه خدا با سرهای تراشیده از (سفر) حج باز می گردند در حالی که هنوز خواسته او برآورده نشده است (و مصداق کامل: از اینجا رانده و از آنجا مانده را پیدا می کند).	ثواب الأعمال و عقاب الأعمال، النص، ص: ۲۳۶
۲	عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ سَمِعْتُهُ يَقُولُ مَنْ مَاتَ وَ لَمْ يَحِجَّ حِجَّةَ الْإِسْلَامِ وَ لَمْ تَمْنَعُهُ مِنْ ذَلِكَ حَاجَةٌ تُجْحِفُ بِهِ أَوْ مَرَضٌ لَا يُطِيقُ الْحَجَّ مِنْ أَجْلِهِ أَوْ سُلْطَانٌ يَمْنَعُهُ فَلَيْمَتْ يَهُودِيًّا أَوْ نَصْرَانِيًّا.	ذریح محاربی از امام صادق علیه السلام روایت کرده است که فرمود: کسی که حج بر او واجب شده است ولی (عمدا) از انجام آن طفره رود تا بمیرد، بی آنکه تنگدستی، یا بیماری، و یا ممنوع الخروج شدن به دستور مقام ذی ربط (و یا عذر موجه شرعی دیگری) او را از این سفر واجب باز داشته باشد، به دین یهود و یا نصاری مرده است، (و در روز قیامت با این دو گروه محشور خواهد شد).	ثواب الأعمال و عقاب الأعمال، النص، ص: ۲۳۷
۳	فِي وَصِيَّةِ النَّبِيِّ ص لِعَلِيِّ ع قَالَ: يَا عَلِيُّ كَفَرَ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ مِنْ هَذِهِ	در وصیت پیامبر صل الله علیه و آله به امام علی علیه السلام آمده است: یا علی، از این امت، ده طایفه به خدای	وسائل الشيعة، ج ۱۱، ص: ۳۲

	<p>عظیم کافر شده‌اند؛ ... و کسی که با داشتن توان مالی، حج انجام ندهد و بمیرد. ای علی، کسی که مستطیع است و حج را ترک کند کافر است. خداوند می‌فرماید: و برای خدا بر مردم است که آهنگ خانه (او) کنند؛ آنها که توانایی رفتن به سوی آن دارند و هر کس کفر ورزد (و حج را ترک کند، به خود زیان رسانده)، خداوند از همه جهانیان، بی‌نیاز است</p>	<p>الْأُمَّةِ عَشْرَةً... وَمَنْ وَجَدَ سَعَةً فَمَاتَ وَلَمْ يَحِجَّ يَا عَلِيُّ تَارِكُ الْحَجِّ وَهُوَ مُسْتَطِيعٌ كَافِرٌ يَقُولُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى وَ لِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ</p>
<p>الكافي (ط) - الإسلامية)، ج ٤، ص: ٢٥٨</p>	<p>امام صادق علیه السلام فرمودند: آن هنگام که پیامبر خدا صلی الله علیه و آله به عرفات ره می‌پیمود، صحرانشینی در بیابان آن حضرت را ملاقات کرد و گفت: ای پیامبر خدا به راستی، من آهنگ حج نمودم ولی مشکلی پیش آمد و از حج باز ماندم. من مردی دارا هستم. بفرمایید که با دارایی ام کاری انجام دهم که به آنچه حج گزاران دست می‌یابند، برسم. پیامبر صلی الله علیه و آله به کوه ابو قیس رو نموده و فرمود: چنانچه همسنگ کوه ابو قیس طلای سرخ داشته باشی و آن را در راه خدا انفاق کنی، به آنچه که حج گزاران دست یابند، نمی‌رسی.</p>	<p>٤ عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ عَمَّارٍ قَالَ: لَمَّا أَفَاضَ رَسُولُ اللَّهِ ص تَلَقَّاهُ أَعْرَابِيٌّ بِالْأَبْطَحِ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي خَرَجْتُ أُرِيدُ الْحَجَّ فَعَاقَنِي «٣» وَ أَنَا رَجُلٌ مَيْلٌ يَعْني كَثِيرَ الْمَالِ فَمُرْنِي أَصْنَعْ فِي مَالِي مَا أَبْلُغُ بِهِ مَا يَبْلُغُ بِهِ الْحَاجُّ قَالَ فَالتَّتَفَتَ رَسُولُ اللَّهِ ص إِلَى أَبِي قُبَيْسٍ فَقَالَ لَوْ أَنَّ أَبَا قُبَيْسٍ لَكَ زَيْتَةٌ ذَهَبَةٌ حَمْرَاءُ أَنْفَقْتَهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا بَلَغْتَ مَا بَلَغَ الْحَاجُّ.</p>
<p>وسائل الشيعة، ج ١١، ص: ١٣٨</p>	<p>امام صادق علیه السلام فرمودند: شخصی که موجب به تأخیر افتادن حج برادر دینی خود گردد، باید بترسد از اینکه در دنیا دچار فلاکت گردد، علاوه بر جزایی که در آخرت برای اوست.</p>	<p>٥ قَالَ الصَّادِقُ ع لِيَحْذَرَ أَحَدُكُمْ أَنْ يُعَوَّقَ أَخَاهُ عَنِ الْحَجِّ فَتُصِيبَهُ فِتْنَةٌ فِي دُنْيَاهُ مَعَ مَا يُدْخِرُ لَهُ فِي الْآخِرَةِ.</p>
<p>وسائل الشيعة،</p>	<p>اسحاق بن عمار می‌گوید به حضرت صادق علیه السلام گفتم مردی درباره رفتن به حج با من مشورت کرد و چون</p>	<p>٦ عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَمَّارٍ قَالَ: قُلْتُ لِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع إِنَّ رَجُلًا اسْتَشَارَنِي فِي الْحَجِّ وَكَانَ ضَعِيفَ الْحَالِ</p>

<p>ج ۱۱، ص: ۱۳۷</p>	<p>بنیه ضعیفی داشت (یا اینکه از نظر مالی ضعیف بود) به او گفتم به حج نرود. حضرت فرمودند: به راستی که سزاواری که (به کیفر این راهنمایی‌ات) تا یک سال بیمار شوی. سپس اسحاق می‌گوید تا یکسال بیمار بودم.</p>	<p>فَأَشْرَتْ عَلَيْهِ أَنْ لَا يَحْجَّ فَقَالَ مَا أَخْلَقَكَ أَنْ تَمْرَضَ سَنَةً قَالَ فَمَرَضْتُ سَنَةً.</p>
<p>الکافی (ط) - الإسلامية)، ج ۴، ص: ۲۷۰</p>	<p>سماعه گوید: امام صادق علیه السلام به من فرمود: چرا همه ساله به حج نمی‌روی؟ عرض کردم: به خاطر معامله‌ای که با عده‌ای دارم و کارهایی که انجام می‌دهم که شاید ترك حج خیر من باشد. فرمود: نه، به خدا سوگند! خداوند در ترك حج برای تو خیری قرار نداده است. آن‌گاه فرمود: هیچ بنده‌ای از زیارت این خانه محروم نمی‌شود مگر به خاطر گناه، و کسانی را که (خداوند) مورد عفو قرار می‌دهد بیشترند.</p>	<p>۷ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ: قَالَ لِي مَا لَكَ لَا تَحْجُّ فِي الْعَامِ فَقُلْتُ مُعَامَلَةٌ كَانَتْ بَيْنِي وَ بَيْنَ قَوْمٍ وَ أَشْغَالٌ وَ عَسَى أَنْ يَكُونَ ذَلِكَ خَيْرَةً فَقَالَ لَا وَ اللَّهُ مَا فَعَلَ اللَّهُ لَكَ فِي ذَلِكَ مِنْ خَيْرَةٍ ثُمَّ قَالَ مَا حَسِبَ عَبْدٌ عَنْ هَذَا الْبَيْتِ إِلَّا بَدَنِبٍ وَ مَا يَعْفُو أَكْثَرَ.</p>
<p>الکافی (ط) - الإسلامية)، ج ۴، ص: ۲۷۱</p>	<p>حسین احمسی گوید: امام صادق علیه السلام فرمود: اگر مردم حج را ترك کنند برای آنان از نزول عذاب مهلت داده نخواهد شد. یا این‌که فرمود: برای آنان عذاب نازل خواهد شد.</p>	<p>۸ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ: لَوْ تَرَكَ النَّاسُ الْحَجَّ لَمَا نُوْظِرُوا الْعَذَابَ أَوْ قَالَ أَنْزَلَ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ.</p>
<p>ف الکافی (ط) - الإسلامية)، ج ۴، ص: ۲۷۱</p>	<p>حماد گوید: امام صادق علیه السلام فرمود: حضرت علی علیه السلام به فرزندان خود می‌فرمود: ای فرزندان من! خانه پروردگار خود کعبه را با دقت بنگرید و به زیارت آن بروید. پس البته آن خانه از وجود شما خالی نماند؛ زیرا شما را از نزول عذاب مهلت نخواهند داد.</p>	<p>۹ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ: كَانَ عَلِيٌّ ص يَقُولُ لَوْلِيهِ يَا بَنِيَّ انْظُرُوا بَيْتَ رَبِّكُمْ فَلَا يَخْلُونَ مِنْكُمْ فَلَا تَتَنَاظَرُوا. (۲)</p>